

E-NOVINE

Од малих ногу човека припремају за супротстављање силеџијама. Али као да га никад не припреме довољно. Таман кад увежбате како да се одбраните од оних који вам отимају паре, скидају патике и добацују за девојком, јави се неки нови. Нека врста насилника за коју нисте припремљени. Рецимо, неко ко вас јавно и простачки извређа.

И то вас остави згранутим. Тако је мене згрануо анонимни кабадахија из "Е новина". Аутор текста ["Узнемирили се НСФМ фашисти: Страхиња и дрхтање"](#), објављеног на том сајту у рубрици "entertainment", а под прозаичним надсловом "Волеј у мозак" и речитим потписом "е новине".

Нисам Хашки трибунал. Не волим да петљам с колективном одговорношћу. Али, овде сам принуђен да, ако хоћу да одговорим или узвратим, то урадим целој редакцији. Пошто је цела и потписана испод текста. Који је несумњиво писао један човек.

(Можда баш... Ма не, он је у депресији!)

Елем, осећам потребу да одговорим. Радије се не бих упуштао у кочијашку свађу с "Е новинама", али још мање желим да њихова буде последња. Поготово што, насупрот општем уверењу да је за рат потребно двоје, верујем да је двоје неопходно за мир. За ратно стање довољно је да вас неко нападне. Хтели-не хтели, тада морате да се браните.

На почетку, за неупућене: шта су "Е новине"? То је гласило које се од озлоглашеног "Курира" разликује у четири битне ствари: 1) "Курир" је супротне политичке оријентације; 2) "Курир" је штампани медиј; 3) "Курир" је неупоредиво читанији; 4) "Курир" је далеко мање вулгаран. "Е новине" су редакција у којој какво-такво поштовање према Србији – повремено – показује само "Хрват у емиграцији" Борис Дежуловић. "Е новине" су сајт у односу на кога чак и "Пешчаник" делује као непристрасно и подношљиво злоћудно штиво. Ако икада интелектуално и етички напредују, "Е новине" ће можда ће постати таблоид. До тада, остаће агресиван, кочијашки манифест странке у чијем се политичком савету и налази главни уредник овог гласила – Либерално демократске партије.

(Чекајте, да није он... Ма не, он је у депресији!)

Ако вам се чини да је мој опис "Е новина" претеран, само погледајте шта су о мени написали: исконски уплашен, параноидни несрећник, који је очигледно тешко рањен ударцем оцила у главу и измучен пејотл-визијама, а чија се, цитирам, "величанствена библиографија састоји од једног (1) фришко објављеног текста на Интернет уточишту за националне болеснике". Притом, још сам и добро прошао у односу на НСПМ. Поменуто "Интернет уточиште за националне болеснике" оптужено је да текстове објављује "без уверљивог медицинског објашњења", а назив му је изврнут у "Нова српска ФАШИСТИЧКА мисао".

Ако ово нису увреде, онда је Стјепан Месић Србин. Е сад, друго је питање да ли смо НСПМ и ја увређени. Можда ћу разочарати "Е новине", али нисмо. Јер, чим нас је прошла згранутост (природна реакција на овакве малигне небулозе), схватили смо да се ништа необично није догодило. Ништа што би икога могло да изненади. То што су овом приликом урадиле мени – напабирчиле неколико неукусних бљувотина које чак и немају никакве везе са мојим текстом на који су кобајаги реаговали – "Е новине" раде одувек. Само другима. И то много отровније него мени. Њиховим бесрамним псовкама редовно су изложени: Војислав Коштуница, Вук Јеремић, Борис Тадић, Ивица Дачић, Тома Николић, Александар Вучић, Велимир Илић, Добрица Ћосић, Драган Ђилас... У ствари, глупо је набрајати – сви који на било који начин учествују на овдашњој политичкој и јавној сцени. Осим, погађате, оних који су на било који начин повезани с политичком странком у чијем је политичком савету главни уредник "Е новина", депресивни Петар Луковић.

Аха, Луковић. Главни јунак (уз Бруна Векарића) пасуса из мог текста који је највише погодио "Е новине", па су га пренели "у целини без целости".

Петар Луковић... Да, ипак, није он написао ову "малу продавницу простаклука", а храбро се потписао са "е новине"? Није, он је однедавно у депресији. Од када га, како тврде "е новине", нису позвали у "стручни" тим који помаже Тужилаштву за ратне злочине у прогону српских новинара.

(Да сам на његовом месту, пре бих био у депресији зато што га се изгледа стиде и његови једини саборци, па су га изоставили из "Апела демократској јавности". Али,

добро, његово је право да буде у депресији због чега хоће. А пошто му је ова земља толико одвратна није ни чудо што је навикао да борави у депресији.)

Ако слажете с мојим описом овог гласила, вероватно сматрате да су чланови редакције "Е новина" ултимативни медијски злочинци у савременој Србији. Али, има и горих – њихових читалаца. О језику, моралу, интелекту и образовању посетилаца "Е новина" можете подробно да прочитате у тексту Слободана Антонића ["Да ли је и ово говор мржње"](#). Па ћете се уверити и сами да би њихови читаоци, част изузетку који је једини приметио да текст "Е новина" врви од простаклука па је навикао на себе бес осталих коментатора, још грђе уређивали ово гласило него Петар Луковић.

(Осим ако сам Луковић... Ма не, он је у депресији!)

Добро. Представио сам вам нешто што, у принципу, знате већ и сами. Ништа ново. Самим тим ни делотворно. Ово писаније, дакле, није адекватна реакција на увреде "Е новина". Њихов приземан напад на мене и НСПМ-а захтева конкретнији одговор. Поготово у време када новинарима са свих страна прете тужбама за говор мржње. А саме "Е новине" здушно охрабрују те тужбе.

Да ли би прикладнија реакција била тужба? Права, судска, документована. Са захтевом за одштету. Ако би пресуда била у нашу корист, а не би била само ако би судија био Петар Луковић (али, он је у депресији), добили бисмо пристојне паре. И могли да их употребимо на много начина. У своју корист. У корист овог сајта. У неку руку, и у корист алтернативног, национално свесног дела српске јавности. Оног који редовно остварује већину на изборима, али никако да буде заступљен у медијима. Насупрот Луковићевом ЛДП-у.

Занимљива идеја, зар не?!